

се окаже такъв, домакиньтъ му обрича лозе, ливада, нѣкое домашно животно и пр.

Докато ядатъ никой поотдѣлно не става отъ софрата, защото, въ противенъ случай, казватъ, че пилетата подъ квачката нѣмало да се излупватъ наведнажъ, та за това, следъ като свършатъ еденето, всички ставатъ отведнажъ, при което ония, които сж орачи, подскачатъ, за да били ставали житата високи. Преди да станатъ, домакиньтъ раздава всѣкому по орѣхъ, за да види всѣки късметя си: комуто ядката на орѣха излѣзе здрава, той щѣлъ да бжде здравъ презъ годината, а комуто не — щѣлъ да боледува. На нѣкои мѣста орѣхитѣ не ги ядатъ, за да нѣмали пришки, а ги зематъ та ги хвърлятъ отпосле на кръстопжтъ и който ги намѣри, у него да отивали пришкитѣ. Следъ като дигнатъ трапезата събиратъ трохитѣ и ги вардятъ до харманъ. Въ време на вършидбата, щомъ дойде на хармана първата кола съ снопе, донасятъ трохитѣ, заедно съ котленце вода и едно яйце, и ги хвърлятъ подъ колата казвайки: „Както се изсипаха тия трокси, тая вода и това яйце, така да се изсипе и житото“.

Въ с. Байлово сжществуватъ още и следнитѣ обичаи: на трапезата, редомъ съ госбитѣ, туряли ремика отъ ралото и лемеша; като сѣднатъ сички на трапезата, женитѣ зематъ хурка и запридатъ по малко вълна; хурката се предава за предене и на мжжетѣ и децата, следъ което отъ напредения конецъ увиватъ вѣнецъ, който на зараньта се туря върху кошера — та да се увивали пчелитѣ около кошера и да не бѣгали. Еденето започвало съ чорба отъ счуканъ чесънъ и орѣхи разбавени съ вода. Първиятъ отчупенъ залъкъ всѣки оставя отпреде си и зараньта го даватъ на добитъка. Момитѣ обаче скриватъ залъка си и спятъ съ него; ако сънуватъ, че го ядатъ съ нѣкой момъкъ — за него щѣли да се оженятъ. Не ставатъ по единично презъ време на еденето — за да не се прѣскали пчелитѣ, кокошкитѣ и пилетата имъ; въ изключителни случаи ставалъ само домакиньтъ, който обаче трѣбвало да ходи наведенъ почти до земята, за да бждели наведени и класоветѣ на нивата отъ тежината на зърното. Следъ вечерята, дигатъ сждоветѣ и кърпитѣ, а децата дирятъ житни зърна изъ посланата слама, и колкото зърна намерятъ,